

Maalesef Kaybettik

– nurşan · 01 Temmuz 2015

Avuçlarımda büyüttüğüm,
Gözyaşlarımda saklı,
Esaret altındaki düşlerin son çırpınışları,
Dünyanın zulme karşı umarsız bakışları,
Bir çocuk , bir anne ,bir kardeş bir baba...
Suriye de ,Filistin'de ,Mısır'da,
Arakan 'da Burma 'da Doğu Türkistan 'da,
Yoğruluyor hep aynı acıyla.
Bencillikle örülmüş duvarlara çarpa çarpa,
Kesiliyor nefesler daha ilk solukta.

Vizyonda aynı film,
Başrolde mutlu azınlık ve sözde barışseverler,
Bana dokunmayan yılan bin yaşasın,
Mesajıyla hipnoz edilen seyirciler.
Ve sinemanın aldatmaca dünyasında
Zalime karşı attığı taşla
Azılı bir katile döndürülen küçük yürekler
Müslümanlar üzerine oynanan oyunlar
Zihinlere yerleştirilen sahte hesaplar

Avuçlarımda büyüttüğüm
Gözyaşlarımda saklı
Kardeşe el uzatamamanın verdiği çaresizlik.
Hani, biz haksızlığa karşı tek başına göğüs geren
Peygamberimizin övündüğü ümmetiydik?
Bugünün dünyasında biz ahiret sınavını
Bir yetimin buğulu gözlerinde
Evladını kaybeden bir annenin feryat eden sesinde
Bir babanın uzattığı ama tutmadığımız ellerinde

Maalesef kaybettik.. Maalesef kaybettik...